DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

25. oktober 2007 *

I sag C-427/05,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Commissione tributaria regionale di Genova (Italien) ved afgørelse af 31. januar 2005, indgået til Domstolen den 1. december 2005, i sagen:

Agenzia delle Entrate — Ufficio di Genova 1

mod

Porto Antico di Genova SpA,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne G. Arestis (refererende dommer), R. Silva de Lapuerta, E. Juhász og J. Malenovský,

* Processprog: italiensk.

generaladvokat: J. Mazák
justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 15. februar 2007,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Porto Antico di Genova SpA ved avvocato I. Vigliotti

— den italienske regering ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato M. Massella Ducci Teri

— den franske regering ved G. de Bergues og J.-C. Gracia, som befuldmægtigede

— Irland ved D. O'Hagan og N. O'Hanlon, som befuldmægtigede, bistået af A. Aston, SC

— den nederlandske regering ved H.G. Sevenster og P. van Ginneken, som befuldmægtigede

— den svenske regering ved A. Kruse, som befuldmægtiget

— Det Forenede Kongeriges regering ved C. White, som befuldmægtiget, bistået af barrister J. Stratford

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved E. Traversa og L. Flynn, som befuldmægtigede, bistået af avvocato A. Colabianchi,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 8. maj 2007,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 21, stk. 3, andet afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2082/93 af 20. juli 1993 (EFT L 193, s. 20, herefter »forordning nr. 4253/88«).

2 Anmodningen er blevet indgivet under en sag mellem Agenzia delle Entrate — Ufficio di Genova 1 (indkomstskattemyndighed i Genova, herefter »Agenzia«) og selskabet Porto Antico di Genova SpA (herefter »Porto Antico«) som følge af en afvisning af sidstnævnte selskabs anmodning om tilbagebetaling af beløb, som selskabet havde indbetalt for 2000 i form af skat på juridiske personers indkomst og regionalskat på erhvervsvirksomhed.

Retsforskrifter

De fællesskabsretlige bestemmelser

3 Under overskriften »Betalinger« var artikel 21, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 4253/88 affattet således:

»Betalingerne skal ske til de endelige støttemodtagere uden nogen form for fradrag eller tilbageholdelse, der kan nedsætte den finansielle støtte, de har krav på.«

De nationale bestemmelser

4 Artikel 55, stk. 3, i præsidentens dekret nr. 917 af 22. december 1986 (almindeligt tillæg til GURI nr. 302 af 31.12.1986, herefter »præsidentens dekret nr. 917/86«), som den var affattet på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, bestemte følgende:

»Følgende skal ligeledes betragtes som usædvanlige indtægter:

a) [...]

b) indtægter — i form af penge- eller naturalydelser — der er indtjent gennem bidrag eller gaver, med undtagelse af betalinger nævnt i artikel 53, stk. 1, litra e) og f), og dem, der er anvendt til betaling af afskrivningsberettigede aktiver, uanset den anvendte finansieringstype. Sådanne indtægter skal betragtes som fortjeneste enten i relation til det skatteår, hvori de er modtaget, eller proportionalt i relation til det skatteår, hvori de modtages og de efterfølgende skatteår, men ikke ud over det fjerde skatteår. [...]«

Hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

5 Det fremgår af forelæggelseskendelsen, at for så vidt angår skat på juridiske personers indkomst og regionalskat på erhvervsvirksomhed har Porto Antico i henhold til artikel 55, stk. 3, litra b), i præsidentens dekret nr. 917/86 i sin skatteangivelse for 2000 medregnet støtte udbetalt fra fællesskabsfondene og fra Regionen Liguria inden for rammerne af programperioden 1994-1999.

6 Da Porto Antico mente, at selskabet havde begået en fejl ved at medregne denne støtte i beregningen af dets skattepligtige indkomst for 2000, indgav det den 22. april 2002 en klage til Agenzia, hvori det anmodede om tilbagebetaling af beløb, som selskabet mente uberettiget at have indbetalt. I klagen anførte selskabet, at artikel 55,

stk. 3, litra b), i præsidentens dekret nr. 917/86 var i strid med artikel 21, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 4253/88.

7 Som følge af Agenzias tavshed, som udgjorde en stiltiende afvisning af Porto Anticos klage, anlagde selskabet sag ved Commissione tributaria provinciale di Genova, som ved dom af 10. april 2003 gav selskabet medhold og traf afgørelse om tilbagebetaling af de beløb, som selskabet uberettiget havde indbetalt.

8 Agenzia iværksatte den 10. marts 2004 appel til prøvelse af denne dom ved Commissione tributaria regionale di Genova. Da denne ret er i tvivl om foreneligheden af artikel 55, stk. 3, litra b), i præsidentens dekret nr. 917/86 med forordning nr. 4253/88, har den besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Er bestemmelsen i artikel 55 i [præsidentens dekret nr. 917] (i den i 2000 gældende udgave), hvorefter fællesskabsstøtte medregnes i ansættelsen af den skattepligtige indkomst, forenelig med artikel 21, stk. 3, [andet afsnit] i forordning [nr. 4253/88] [...]?

2) Såfremt det fastslås, at der foreligger uforenelighed, gælder dette da kun støtte, der udbetales af fællesskabsorganer, eller gælder det også støtte, som ifølge det samlede programmeringsdokument skal udbetales af nationale organer?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

9 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, hvorvidt artikel 21, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 4253/88 skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national skattelovgivning, såsom artikel 55, stk. 3, litra b), i præsidentens dekret nr. 917/86, hvorefter støtte udbetalt af fællesskabsfondene medregnes ved ansættelsen af den skattepligtige indkomst.

10 Indledningsvis bemærkes, at det følger af fast retspraksis, at selv om direkte beskatning henhører under medlemsstaternes kompetence, skal de dog udøve kompetencen under overholdelse af fællesskabsretten (dom af 11.8.1995, sag C-80/94, Wielockx, Sml. I, s. 2493, præmis 16, og af 7.9.2004, sag C-319/02, Manninen, Sml. I, s. 7477, præmis 19). Den nationale lovgivning må navnlig ikke hindre anvendelsen af den ved forordning nr. 4253/88 indførte mekanisme (jf. i denne retning dom af 10.3.1981, forenede sager 36/80 og 71/80, Irish Creamery Milk Suppliers Association m.fl., Sml. s. 735, præmis 15).

11 Det bestemmes herom i forordningens artikel 21, stk. 3, andet afsnit, at »[b]etalingerne skal ske til de endelige støttemodtagere uden nogen form for fradrag eller tilbageholdelse, der kan nedsætte den finansielle støtte, de har krav på.

12 Det fremgår klart af denne bestemmelses ordlyd, at den forbyder ethvert fradrag i den støtte, der er tildelt modtagerne af støtte fra strukturfondene. Det skal fastslås, at ordlyden ikke udelukker, at den indkomst, som støtten udgør en del af, på grundlag af præsidentens dekret nr. 917/86 kan beskattes.

13 Det bemærkes, at Domstolen allerede har taget stilling til rækkevidden af artikel 21, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 4253/88 i forbindelse med beløb, der udbetales i støtte fra EUGFL, Udviklingssektionen. Den har således fastslået, at forbuddet mod fradrag i denne bestemmelse ikke kan fortolkes rent formelt som anvendeligt alene på reelt foretagne fradrag ved udbetalingerne, og at forbuddet mod enhver form for fradrag følgelig nødvendigvis skal udvides til at gælde enhver byrde, som har en direkte og naturlig sammenhæng med de udbetalte beløb (jf. dom af 5.10.2006, sag C-84/04, Kommissionen mod Portugal, Sml. I, s. 9843, præmis 35).

14 Det følger heraf, at det ved afgørelsen af, om artikel 21, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 4253/88 er til hinder for en lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, må undersøges, om den skat, som er fastlagt ved præsidentens dekret nr. 917/86, har en direkte sammenhæng med udbetalingen af støtte tildelt af fællesskabsfondene.

15 Som generaladvokaten har anført i punkt 28 i forslaget til afgørelse, udgør den fællesskabsstøtte, som Porto Antico modtager, en bestanddel af virksomhedens aktiver, og medregnes — eventuelt sammen med virksomhedens øvrige indtægter — ved fastsættelsen af beregningsgrundlaget for indkomstskatten, hvormed dette beløb henføres under den generelle ordning indført ved præsidentens dekret på samme måde som Porto Anticos øvrige indkomst.

16 Det skal fastslås, at den beskatning, der fastsættes ved præsidentens dekret nr. 917/86, ikke afhænger af, om Porto Antico har modtaget fællesskabsstøtte. Den pågældende beskatning udgør ikke en specifik skat forbundet med den finansielle støtte, som selskabet har modtaget, men finder anvendelse på selskabets samlede indkomst.

17 Følgelig kan det ikke gøres gældende, at den i hovedsagen omhandlede beskatning, som fastsat ved præsidentens dekret, udgør et fradrag eller en tilbageholdelse i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 21, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 4253/88, som kan nedsætte den støtte, der udbetales fra fællesskabsfondene, og som har en direkte og naturlig sammenhæng hermed, selv om det som anført af Porto Antico er muligt præcist at fastsætte størrelsen af den nationale skat, som rammer disse beløb.

18 Det følger heraf, at fradrag eller tilbageholdelser, som fører til en nedsættelse af den fællesskabsstøtte, der modtages af støttemodtageren, og som ikke har en direkte og naturlig sammenhæng hermed, såsom de fradrag og tilbageholdelser, der følger af en beskatning som den, der er fastsat ved præsidentens dekret nr. 917/86, ikke er til hinder for den effektive anvendelse af den ved forordning nr. 4253/88 indførte mekanisme, hvorfor denne ikke er til hinder for indførelsen af sådanne fradrag eller tilbageholdelser.

19 Det skal i øvrigt tilføjes, at i modsætning til hvad Porto Antico har anført, kan de forskelle mellem modtagerne af støtte fra strukturfondene, som opstår på grund af forskellig beskatning af fællesskabsstøtten i medlemsstaterne, ikke betragtes som en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, hvorefter ensartede situationer ikke må behandles forskelligt, medmindre en sådan behandling er objektivt begrundet (jf. bl.a. dom af 12.7.2001, sag C-189/01, Jippes m.fl., Sml. I, s. 5689, præmis 129, og af 12.9.2006, sag C-479/04, Laserdisken, Sml. I, s. 8089, præmis 68).

20 For at dette er tilfældet, er det nemlig nødvendigt, at situationen for modtagerne af fællesskabsstøtten er sammenlignelig. Dette er imidlertid ikke tilfældet, idet støttemodtagerne modtager sådan støtte i en socio-økonomisk sammenhæng, som er særlig for hver enkelt medlemsstat, og idet der på grund af manglende harmonisering af fastsættelse af skattepligtig indkomst inden for Fællesskabet stadig findes objektive forskelle mellem medlemsstaternes lovgivninger på dette område, hvilket uundgåeligt fører til sådanne forskelle mellem støttemodtagerne.

21 Henset til det anførte skal første spørgsmål besvares med, at artikel 21, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 4253/88 skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national skattelovgivning, såsom artikel 55, stk. 3, litra b), i præsidentens dekret nr. 917/86, hvorefter beløb udbetalt fra fællesskabsfondene skal medregnes ved ansættelsen af den skattepligtige indkomst.

Det andet spørgsmål

22 Henset til besvarelsen af det første spørgsmål er det unødvendigt at besvare den forelæggende rets andet spørgsmål.

Sagens omkostninger

23 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Artikel 21, stk. 3, andet afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF)

nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2082/93 af 20. juli 1993, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national skattelovgivning, såsom artikel 55, stk. 3, litra b), i præsidentens dekret nr. 917/86 af 22. december 1986, hvorefter beløb udbetalt fra fællesskabsfondene skal medregnes ved ansættelsen af den skattepligtige indkomst.

Underskrifter